

ת"פ 17138/10/14 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד עוזי יהושע-זאדא - עניינו הסתיים, מוחמד חסן עליאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17138-10-14 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' יהושע-זאדא (עציר) ואח'
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: בית המכס ומע"מ ירושלים ע"י עו"ד דפנה
אורגיל

המאשימה

נגד

1. עוזי יהושע-זאדא - עניינו הסתיים ע"י עו"ד
נדב עשהאל

2. מוחמד חסן עליאן ע"י עו"ד ג'ורג' שוכרי

הנאשמים

הכרעת דין - נאשם מס' 2

רקע

נגד נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הוגש כתב אישום המייחס לו 33 עבירות של הוצאת חשבוניות מס שאינו רשאי להוציא, במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס.

על פי עובדות כתב האישום, בין השנים 2012 ל- 2013 סיפק הנאשם לעוסקים ד. נחום אחזקות ושגיא הפצות 33 חשבוניות מס על שמות החברות אי. אם. ג'י מוטורס בע"מ (להלן: **חברת מוטורס**), עומר ל. הנדסה אזרחית בניה ותשתיות בע"מ (להלן: **חברת עומר**) ורמון חברה לבניה בע"מ (להלן: **חברת רמון**). זאת חרף העובדה שלא מילא כל תפקיד באותן חברות ולא היה רשאי להוציא חשבוניות שלהן.

סכומן הכולל של החשבוניות המיוחסות לנאשם הוא 3,817,797 ש"ח וסכום המס הכולל בהן הוא 614,640 ש"ח.

הנאשם כפר במיוחס לו ועל כן נשמעו עדויות. המחלוקת בין הצדדים התמקדה בשאלה האם לנאשם היה קשר כלשהו להוצאת החשבוניות.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו מר דוד נחום ונאשם מס' 1, עוזי זאדא (להלן: **זאדא**), אשר העיד לאחר שהודה במיוחס לו בכתב האישום ונגזר דינו. כמו כן הוגשו בהסכמה מוצגי תביעה רבים. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

ת/5, הודעת צחי לביא - הוגשה בהסכמה

העד הוא בעליה של חברת עומר. לדבריו החברה לא בצעה כל עסקה עם העוסקים שגיא הפצות או ד. נחום אחזקות. כמו כן לנאשם או לזאדה אין כל קשר לחברת עומר.

המסמך ממנו עולה לכאורה כי הנאשם הוא בעליה של חברת עומר הוא מזויף וכל המסמכים אשר נחזים להיות חשבוניות בגין עסקאות של חברת עומר עם ד. נחום אחזקות או שגיא הפצות הם מזויפים.

ת/6, הודעת מארק רבינוביץ - הוגשה בהסכמה

העד הוא בעליה של חברת רמון.

החברה לא בצעה כל עסקה עם העוסק שגיא הפצות. כמו כן לנאשם או לזאדה אין כל קשר לחברה.

המסמכים אשר נחזים להיות חשבוניות בגין עסקאות של חברת רמון עם ד. נחום אחזקות הם מזויפים.

ת/9, הודעת גדי מרדכי - הוגשה בהסכמה

העד הוא בעליה של חברת שגיא הפצות, העוסקת בחלוקת עיתונים.

בהודעה ראשונה, מיום 3.2.14 מסר העד, כי קיבל חשבוניות של חברת עומר ושל חברת רמון מקבלן משנה שלו בשם דודו שביצע בעבורו עבודות שונות. העד לא בדק מה הקשר בין אותו דודו ובין החברות אשר סיפק לו חשבוניות שלהן ושילם לדודו בצ'קים ללא שם המוטב.

בחקירה שניה, מיום 4.2.2014, אישר העד כי קיבל מאותו דודו חשבוניות של החברות עומר ורמון בידעו שהן מזויפות. העד הוציא כנגד החשבוניות הללו צ'קים של החברה שלו אותם פרט למזומן ובכסף שילם משכורות לעובדים אשר רצו לעבוד ללא תיעוד ("בשחור") מסיבות שונות. כנגד החשבוניות שילם לדודו 7%-10% מסכום החשבונית.

דודו נשוי לבתו של זאדה והשניים סיפקו לו יחדיו חלק מהחשבוניות.

העד אינו מכיר את הנאשם.

עוזי זאדה

אקדים ביחס לזאדה, כי הואשם באותן עבירות יחד עם הנאשם, הודה במיוחס לו והורשע. הודאתו היתה בעקבות הסדר טיעון במסגרתו הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש שלא יעלה על ששה חודשי מאסר וקנס. בסופו של יום גזרתי על זאדה עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש, אך בשל מצבו הכלכלי נמנעתי מלגזור עליו קנס.

זאדה העיד כי קיבל מהנאשם את החשבוניות של חברת עומר, חברת רמון וחברת מוטורס.

ביחס לשגיא הפצות העיד זאדה, כי דוד נחום, החתן שלו, ביקש ממנו חשבוניות ואז פנה לנאשם וקיבל ממנו חשבוניות, אותן נתן לגדי מרדכי מחברת שגיא הפצות בעבור 7% מסכום החשבונית.

זאדה העיד, כי קיבל מהנאשם חשבוניות של החברות עומר, רמון ומוטורס, ודרך דוד נחום העביר אותן לגדי מרדכי ובתמורה שילם לנאשם. זאדה הבהיר, כי הנאשם לא ביצע כל עבודה כנגד החשבוניות אותן סיפק.

דוד נחום

ביחס לנחום יאמר, כי הוגש נגדו כתב אישום בגין ניכוי תשומות שלא כדין, תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות של חברות עומר ומוטורס. התיק נגדו עדיין מתנהל. בעת שהעיד הובטח לו חסיון שימוש ביחס לעדותו לפני.

נחום העיד כי העסיק את זאדה כקבלן משנה אשר ביצע בעבורו עבודות בניה בפרויקט וקיבל ממנו חשבוניות של עומר ושל מוטורס. ככל שידוע לעד, החברות עומר ומוטורס שייכות לנאשם ולא לזאדה. העד עצמו לא בדק מי בעליהן של חברות מוטורס או עומר.

העד אישר כי קיבל מזאדה את המוצג ת/12, מסמך החתום על ידי הנאשם, הנחזה להיות אישור כי הוא בעליה של חברת עומר המבצעת עבודות "הפצת עובדים ושירותי הובלה" בעבור שגיאת הפצות.

העד הכחיש כל קשר לחברת שגיאת הפצות או למר גדי מרדכי.

לדברי העד, זאדה היה שכן של הנאשם וכאשר נזקקו לחשבוניות היה נכנס אליו ויוצא עם חשבוניות בעבור העבודה שזאדה ביצע והחשבוניות כבר היו מלאות.

הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש כי הודעתו (ת/1) תשמש במקום עדות ראשית והנאשם נחקר נגדית.

על פי ת/1, הנאשם פרש לגמלאות בשנת 2000 ובשנת 2002 עבר תאונה קשה בגינה נקבעה לו נכות צמיתה של 36% ומאז אינו עובד בשום עבודה.

לדברי הנאשם, זאדה פנה אליו בסמוך לסוף שנת 2013, אמר שעתיד לקבל עבודה גדולה וביקש כי תרשם על שמו של הנאשם. לשם כך ביקש את תעודת הזהות של הנאשם וביקש ממנו שיחתום על מסמך כלשהו. הנאשם נתן לזאדה את תעודת הזהות, אך לא חתם על שום מסמך. זאדה הבטיח לנאשם בתמורה "חתימה מהעונה", קרי אחוזים מהרווח כאשר יקבל את העבודה. הנאשם הסכים לכך, בידעו כי הוא מקבל על עצמו אחריות למעשים. לדבריו לא שאל שאלות אלא ציפה לקבל עוד 1,000-2,000 ש"ח מעבר לקצבת הזקנה אותה הוא מקבל.

הנאשם אישר בפני החוקר, כי חשד שמשהו לא בסדר וכי זאדה אינו רוצה להחשף בפני רשויות המס, אך נמנע מלומר לזאדה דבר אודות החשדות.

הנאשם אישר, כי קיבל מזאדה את ת/4, מסמך לא חתום אשר נמצא בחיפוש בביתו, בו מי שנחזה להיות בעל חברת מוטורס מייפה את כוחו של זאדה, בין היתר, להוציא חשבוניות מס של מוטורס.

הנאשם הכחיש כל קשר לחשבוניות אשר הוצגו לו, ובהן החשבוניות מושא כתב האישום, וכן הכחיש כל קשר לחברות מוטורס, עומר ורמון. לדברי הנאשם, זאדה "חגג" עם החשבוניות של החברות השונות ומנסה להפיל עליו הכל.

הנאשם אישר שהוא בעליו של טלפון מס' ...

הנאשם אישר ש"יכול להיות" שהוא חתום על ת/12.

בעימות עם זאדה, ת/2, הוסיף הנאשם כי זאדה נתן לו את המסמך ת/4 על מנת שיחתים עליו את בעל החברה מוטורס, משום שבעל החברה הוא ערבי.

בחקירתו הנגדית שינה הנאשם את גרסתו, והסביר כי זאדה העסיק אותו כמנהל עבודה ויועץ בפרויקט בניה, בשל נסיונו המקצועי, אך בסופו של דבר הפרויקט לא יצא לפועל.

דין והכרעה

מכלול הראיות בתיק מלמד כי הנאשם וזאדה הפיצו יחדיו חשבוניות של החברות עומר, מוטורס ורמון לאחרים, מבלי שהיו רשאים לעשות כן.

מעדותו של גדי מרדכי, בעליה של חברת שגיא הפצות עולה, כי קיבל מזאדה ודוד נחום חשבוניות פיקטיביות של חברות עומר ורמון, מבלי שבוצעה כנגדן כל עבודה. לדבריו נזקק לחשבוניות על מנת שיהיה לו כיסוי חשבוני למשיכות מזומן, בו השתמש לצורך תשלום משכורות לעובדים "קשי יום" אשר נאלצו לקבל שכרם במזומן.

זאדה העיד, כי סיפק לחברת שגיא הפצות יחד עם דוד נחום חשבוניות פיקטיביות של חברות עומר, רמון, אותן קיבל מהנאשם. כן העיד כי קיבל מהנאשם חשבוניות של חברת מוטורס.

עדויות של זאדה מהימנה עלי. זאדה אישר בעדותו עובדות בהן הודה גם במסגרת משפטו, ואף נדון בגין למאסר - והדבר מחזק את משקל דבריו. בעת שהעיד זאדה, כבר נגזר דינו ולא היה לו כל מניע לשקר או להגדיל את חלקו של הנאשם.

מעבר לכך, התרשמתי כי עדויות של זאדה אמת, וכי לא ניסה להקטין את חלקו או למזער מאחריותו, אלא תיאר דברים כפי שהיו. עם זאת, לנוכח היותו שותף לעבירה בחנתי את דבריו בזהירות ווידאתי כי קיימות להן תמיכות חיצוניות ממשיות.

דוד נחום העיד כי קיבל מזאדה חשבוניות על שמות החברות עומר ומוטורס, משום שהעסיק אותו כקבלן משנה אשר ביצע עבורו עבודות בניה שונות. לדבריו שמע מזאדה שהנאשם הוא בעליהן של החברות, אך לא בדק זאת בעצמו.

התקשיתי לקבל את דבריו של נחום, כי העסיק את זאדה כקבלן משנה, בעוד זאדה עצמו לא התיימר לומר כי ביצע בעבור נחום עבודה כלשהי. עם זאת, אינני נדרש לקבוע ממצא בענין זה.

בכל הנוגע למערכת היחסים העסקית בין נחום לגדי מרדכי, עדויות של נחום עשתה רושם שלילי. על פי גרסתו של מרדכי, אשר הוגשה בהסכמה כראיה לאמיתותה, נחום סיפק לו יחד עם זאדה חשבוניות פיקטיביות. גרסה זו נתמכה בעדותו של זאדה, אשר כאמור עשה רושם מהימן. נחום מנגד טען, כי הוא מכיר את מרדכי הכירות שטחית בלבד - ובסתירה זו יש עדיפות לראיה המוסכמת, אשר גם מתיישבת עם התרשמותי הישירה מנחום.

אוסף על כך, כי נגד נחום מתנהל הליך בגין שימוש בחשבוניות הפיקטיביות אותן קיבל מהנאשמים. לפיכך ברור

האינטרס שלו להרחיק את עצמו ממרדכי ולטעון כי החשבוניות אותן קיבל מהנאשמים שיקפו עסקאות אמת.

אדגיש את המובן מאליו, כי קביעותי לגבי נחום נכונות רק להליך שלפני, שכן הוא העיד לפני כעד, ולא ניתן לו יומו לשכנע כי דבריו אמת.

הנאשם בהודעתו בפני חוקרי מע"מ, קשר את עצמו לעבירות. הנאשם הודה, כי הסכים שזאדה ישתמש בשמו, לצורך כיסוי חשבוני, תוך שאישר באופן מפורש, שחשד כי זאדה עושה כן על מנת להסתיר מרשויות המס את הקשר שלו לחשבוניות.

טענתו של הנאשם, כי היה אמור לשמש מנהל עבודה ויועץ של זאדה בפרויקט, רחוקה מאוד מלהשמע סבירה. הנאשם אישר בהודעתו כי מאז שנת 2000 פרש ולא עבד. כמו כן התרשמתי מהנאשם באופן ישיר בעת שהעיד. המעט שניתן לומר הוא, כי קשה מאוד להניח כי ימצא מי שישכור אותו כמנהל עבודה באתר בניה או יועץ.

מעבר לכך, נמצאו גם ראיות חפציות הקושרות את הנאשם לעבירות:

מס' הטלפון הנייד של הנאשם, הופיע על רובן של החשבוניות של חברת עומר - והנאשם לא הציע לכך שום הסבר.

בביתו של הנאשם נמצא המוצג ת/4, מסמך הנחזה להיות יפוי כח של חברת מוטורס לזאדה, המתיר לו להוציא חשבוניות בשם החברה - ולא ניתן לכך שום הסבר מתקבל על הדעת.

הנאשם אישר שחתם על ת/12, מסמך הנחזה להיות אישור של חברת עומר כי ביצעה עבודות בעבור חברת שגיא הפצות - וגם מסמך זה לא הסביר.

סיכומם של דברים הוא, כי הנאשם הופלל על ידי זאדה בכך שסיפק לו חשבוניות פיקטיביות, קשר את עצמו בהודעתו לביצוע העבירות ולא הסביר את הראיות החפציות אשר הקושרות אותו לעבירות. כמו כן, בעדותו לפני סתר הנאשם את דבריו בחקירה, ללא ששמעתי הסבר מתקבל על הדעת לכך.

טענות ההגנה

תמצית טיעוני ההגנה היא, כי מהבחינה המשפטית לא הוכח שהמסמכים אותם סיפק הנאשם מהווים חשבוניות מס כהגדרתן בחוק, שכן לא הוכח קיומם של העוסקים אשר הנאשם סיפק חשבוניות על שמם. כמו כן נטען כי לא הוכח למי ביקש הנאשם לסייע להתחמק מתשלום מס.

עוד נטען, כי מהבחינה העובדתית לא הוכחו העובדות המיוחסות לנאשם.

לא מצאתי ממש בטענות ההגנה:

ביחס לטענה הראשונה יאמר, כי בראיות אשר הוגשו בהסכמה מצויות הודעותיהם של צחי לביא ומארק רבינוביץ, מנהליתן של חברת עומר וחברת רמון. כמו כן יש חומר הנוגע לחברת מוטורס. לפיכך הוכח קיומם של עוסקים אלו והוכח כי לנאשם לא היתה כל הרשאה להוציא חשבוניות על שמם. יתרה מכך, לו היו החשבוניות על שמות עוסקים אשר אינם קיימים, לא היה בכך לגרוע מפליליות המעשה, שכן מובן מאליו הוא, שאדם אינו רשאי להוציא חשבונית מס של עוסק אשר אינו קיים.

ביחס לטענה השניה יאמר, כי מן הראיות עולה שהחשבוניות אותן נתן הנאשם לזאדה הגיעו אל העוסקים שגיא הפצות ודוד נחום (בעליה של חברת ד. נחום) אשר השתמשו בהן לצורך קיזוז תשומות. מן הראיות עולה, כי הנאשם לא ביצע כל עסקה עם שגיא הפצות או עם ד. נחום, ועל כן ברור כי סיפק את החשבוניות על מנת שמקבלי החשבוניות יקזזו את המס הכלול בהן מבלי שהמס עצמו שולם והגיע לקופת המדינה.

סיכום

הוכח לפני ברמה הנדרשת, כי הנאשם וזאדה סיפקו יחדיו את החשבוניות הפיקטיביות של חברת עומר וחברת רמון לחברת שגיא הפצות. עוד הוכח, כי כנגד חשבוניות אלו לא בוצעה כל עבודה על ידי זאדה או על ידי הנאשם וכי חברת שגיא הפצות קיזזה את המס הכלול בהן על מנת להתחמק מתשלום מס.

כמו כן הוכח, כי הנאשם סיפק יחד עם זאדה חשבוניות של חברת מוטורס ועומר לדוד נחום, אותן לא היו רשאים להוציא. בהקשר זה, אין בידי לקבוע האם בוצעה כנגד חשבוניות אלו עבודה על ידי זאדה, כפי שטען נחום, אך ההכרעה בעניין זה אינה נחוצה, שכן לצורך גיבוש העבירה די בכך שהנאשם לא היה רשאי להוציא את החשבוניות האמורות. בין אם חברת ד. נחום השתמשה בחשבוניות הללו לצורך קיזוז מס אותו לא שילמה, בין אם זאדה ביצע עבודות לחברת ד. נחום וסיפק כנגד העבודה חשבוניות זרות, החשבוניות אותן סיפק הנאשם שימשו לצורך התחמקות מתשלום מס אמת.

אשר על כן מרשיע את הנאשם במיוחד לו בכתב האישום, 33 עבירות של הוצאת חשבוניות שלא היה רשאי להוציא וכן ביצוע פעולות במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק מתשלום מס.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, במעמד הצדדים